

Stát se Láskou - 1

- *mluví* Dan Mohler

Dan Mohler - Becoming Love - 1

Překlad: nove-stvoreni.cz

Verze (build **04**) © 2015 nove-stvoreni.cz

[Licence](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/): Creative Commons BY-NC-SA 4.0 International
Uveďte autora – Neužívejte komerčně – Zachovejte licenci 4.0 Mezinárodní

Dan Mohler - Stát se Láskou - 1

Díky, že zde dnes můžu s vámi být. Máte se všichni dobře? Zdá se že ano, vypadáte tak. ;)

Otče, děkujeme Ti dnešní ráno, jaká čest být ve tvé přítomnosti, jaká možnost, že se můžeme scházet a vědět, že jsi zde, že jsi v nás, že v nás přebýváš, že chodíš s námi. Otče, děkuji Ti, že pozornost každého z nás je na počtě toho, že nás miluješ a nazýváš rodinou, že jsi nás skrze krev Ježíše Krista udělal syny a dcerami. Ať to je dnes velmi skutečné každému srdci, ať se žádné srdce necítí odpojené nebo zapomenuté. Děkuji Ti, že nás prostupuje Tvoje Láska a přemáhá nás Tvoje dobrá zpráva. Děkuji Ti, že moc Tvého Ducha přijde na toto místo a dotkne se každého srdce. Děkuji ti, že zde není nikdo, kdo se cítí zahnaný do kouta, Bože děkuji Ti, že přicházíš zjevit svoji dobrotu. Ve jménu Ježíše, amen.

Skvělé, nepamatuji si, kdy jsem se naposled modlil předtím, než začnu kázat, ale právě jsem se modlil, takže překvapení. :) My spolu s Bohem žijeme ve vztahu a není špatně, když se modlíte než začnete kázat, akorát to není něco, co bych normálně dělal. Dělam to během uctívání, kleknu si a mám skvělý čas, ale teď jsem to prostě cítil ve svém srdci. Připadá mi, že zde na pódiu jsem moc vysoko, můžu sejít dolů? "Ano." Skvělé, scházím z hory. :D Všechny hory jsou sníženy a všechny údolí vyvýšeny, všichni jsme na tom stejně, všichni potřebujeme krev Ježíše. Všichni potřebujeme Boží milost, nejsou žádné esa, ani lidé, kteří by milost nemohli přijmout. Každý má obrovskou cenu, každý je vzácný a důležitý pro Boží Království. Pokud nejste účastníci Božího Království, potom něco není v pořádku a Bůh po vás touží. Amen?

Jsem nadšený a chci vás dnes ráno povzbudit. Myslím, že jste již povzbuzení, ale snad to dokážu ještě zlepšit. Je důvod, proč se scházíte v neděli. Není to pro to, že je neděle, a není to pro to, že to křesťané dělají. Vy se scházíte, abyste se navzájem povzbuzovali v Lásce a v dobrých skutcích. Nepřicházíte jen, abyste se pobavili, abyste se sešli. Můžeme se scházet z mnoha důvodů, ale Bible říká, abychom se povzbuzovali navzájem v Lásce a v dobrých skutcích. Věřím, že když se scházíme, je velmi důležité mít tento záměr. Ve smyslu setkání se s Ním, být Ním dotčeni a růst, aby když odcházíme, tak jsme byli více podobní Jemu, než když jsme přišli. A přitom se navzájem milujete, modlíte se za sebe, uctíváte celým srdcem, jste spolu - to je vše dobré, ale je velmi důležité, abyste věděli, že když odsud odcházíte, tak se nic nemění a roste to. Nic nezapínáte a nevypínáte, nic nesundáváte, něco jste si oblékli a to více Jeho. To je velmi důležité. Budu teď mluvit o něčem, co mám právě na srdci.

Když Bůh na počátku stvořil člověka, co Bůh řekl? Učiňme člověka k našemu obrazu a podle Boží podoby učinil člověka. Takže vidíte, že smysl stvoření člověka je Boží obraz. Máme problém, protože všichni z nás se narodili do pádu člověka, do Adama, a narodili jsme se do moudrosti světa, do cesty, která se zdá být člověku správná a naše pocity, emoce, frustrace, závisti, pýcha - to všechno se pro nás stalo normální a máme sklon si myslet, že takový jsme byli stvoření. Ale takový jsme na počátku nikdy nebyli. Po Adamově hříchu se každý člověk narodil do Adama. Bible říká v Řím. 5, že každý člověk se narodil do Adama a Ježíš říká, že se musíte znovu narodit. O čem mluví? O modlitbě, abyste šli do nebe? - Ne, Ježíš mluví o proměně života. Mluví o vašem navrácení před moment, kdy Adam jedl ze stromu, mluví o znovu obnovení Boží milostí a Božím milosrdenstvím k tomu, k čemu jsme byli určeni před založením časů, když stvořil člověka dechnutím do té hlíny. Kristus nás obnovuje k tomu, co člověk byl před tím, než jedl ze stromu. Nazývá se to "Vykoupení člověka". Vykoupení znamená přivedení a vykoupení zpět k původnímu smyslu. Křesťanství není cestovní pas do nebe. Je to Nebe, které se vrátí dovnitř člověka. Křesťanství není to, že nás Bůh žehná, prokazuje nám přízeň a zametá nám cestu. Křesťanství je proměna naší přirozenosti a vložení toho, kdo On je, do nás, a to takovým způsobem, že to, kdo je On, září z nás. Město ležící na kopci. To je velká věc. Křesťané - to jsou světla, která září ve světě 24h 7 dní v týdnu, je to Láska, která je zapnutá a nikdy nevypíná. Proč? Protože Láska

nikdy neselhává.

Láska není rozhodnutí, Láska není postoj nebo přístup, Láska je Láska. Láskou se stanete, je to jediné, co vidíte, všechno co jste, je to vaše jediná možnost. Láska není širokouhlý objektiv, je to prosté a čisté oko. Není to miluji Tě, miluješ mě? Je to "Miluji tě, tečka." A cílem přikázání je Láska [[1. Tim 1:5]]. Celý smysl přikázání není, abyste měli skvělý čas, je to "abyste se stali Láskou" a je to porozumění, že Láska nám byla ukázána, když přišel Kristus a On byl příkladem života, pro který jsme byli určeni. A Ježíš neřekl, abychom Mu zpívali a modlili se k Němu, On řekl následujte mě. To je důležité. Jsem tak nadšený, že dny frustrace, hněvu, hořkosti a sobeckosti jsou pro mě navždy pryč. Já se s tím nevypořádávám, nebojuji s tím, nemám "svoje chvílky", já jsem se vzdal a vyrostl do Něj. Po 17 let prožívám skvělý čas a rozumím tomu, co je svoboda. Svoboda znamená být svobodný od sebe. Je to svoboda od toho, že bych potřeboval, abyste byli něco a nějací, abych já byl v pořádku. Svoboda je, že jsem naplněn v Kristu a úplný v Něm a to díky Němu, abych k vám mohl mít konečně zdravý vztah. Sledujete? Vyzývám vašeho ducha a povzbuzuji vás, abyste se zamysleli opravdu hluboko a řekli si "Ano, důvod, proč jsem na Zemi je, abych vypadal jako můj Otec". "Nejsem na Zemi, abych byl požehnán, jsem na Zemi, abych vydával svědectví o Jeho obrazu." - "Učiňme člověka k našemu obrazu." - To je smysl stvoření člověka a důvod, proč nás Bůh dal na Zem - abychom zjevovali Jeho obraz. Sledujete?

Takže křesťanský život není o požehnáních, ale je o proměně. Protože všechno, co jsme byli před Kristem, byla úplná lež. Takže dny frustrace, zlosti a hněvu by pro nás měly navždy skončit. Byl jsem roky pastorem a řešil jsem různé problémy v církvi a pak jsem si uvědomil, že vlastně nerozumíme Evangelium. Máme příliš mnoho problémů a přitom bychom měli mít Ježíše. Máme tolik práv, tolik názorů, a dokazuje to, máme formu něčeho, aniž bychom se tím stali. A to neznamena, že jsme špatní, ale že tomu tak úplně nerozumíme. Neříkám, že to jste zrovna vy, nejsem zde, abych vás políčkoval. Jsem zde, abych vaše srdce povolal ke střežení této Pravdy, abyste mohli plně využít milost, která je na této planetě. Protože lidi, my můžeme chodit v Něm! Já můžu položit svůj život pro Jeho jméno a stát se Láskou na místě modlitby, kde mě Duch Svatý obléká. Můžu sebe odevzdat do ruky velkého hrnčíře, aby mě podle své tvořivosti mohl učinit mistrovským kouskem, ke kterému jsem byl určen. - Kdy se na vás můžu dívat s upřímným srdcem, kdy vás můžu vidět skrze upřímné oči, kdy vás můžu vidět bez předsudků a prvních dojmů, a kdy můžu vidět, že každý člověk je hodný Ježíšovy krve, protože byl stvořen pro Boží slávu.

Lidi, ve vašem nejtemnějším dni Bůh nepřestal vidět to, kým vás stvořil. Ve vašem nejvzpornějším momentu Bůh řekl: "Tohle nejsi ty, já vím, kdo jsi a vím k čemu jsi stvořen." Vidíte, že Evangelium je odhalením hodnoty člověka? Není odhalením hříchu člověka, je o odstranění hříchu člověka. Kříž neodhaluje hřích člověka, kříž odstraňuje hřích člověka. Kříž odstraňuje hřích člověka, aby ukázal hodnotu člověka a účel stvoření člověka. Kříž nám ukazuje smysl našeho života a jaký můžeme zanechat odkaz. Nemusím být skleslý, nemusím dovolit životu mluvit hlasitěji než Pravdě. Můžu žít vírou, můžu mít obecnství a vztah s Bohem, můžu odstranit závoj a být s Ním. Nic mi v tom nemůže zabránit, nikdo nemá takovou moc, a proto jsem tak šťastný.

Teď nedávno jsem říkal: "Nemyslete si, že za 17 let nic nezažijete." Všichni něco prožíváme, věci přichází a odchází. Déšť a záplavy přichází na dům moudrého i bláznivého. Musíte rozumět, proč jste zde na Zemi, jinak vás pomalu začne určovat život a budete tvarováni okolnostmi a ne Pravdou. Pak je z vás člověk s "potřebou" místo člověka naplněného Duchem. Najednou je to všechno o vás a o Bohu, který se o vás stará, namísto toho, aby vás Bůh proměňoval a dělal vás v žáru ohně více podobné Jemu. Kdy když čelíte nespravedlnosti, tak jediné co máte, je milost, Pravda, odpuštění a láskyplná vlídnost. Kdy když čelíte nespravedlnosti, tak nemáte spoustu svých práv, ale máte Ježíše a máte v sobě Ducha Svatého, který přemůže lidi a situace a přikrývá věci milostí. Kdy nemáte hněv, frustraci a výčitky, ale máte Boží Království - které je ve vás! Království není křesťanský pojem, o kterém mluvíme, je to něco, co žijeme. Je to osud každého z nás, je to

smysl našeho stvoření. Každý z nás má hodnotu Ježíšovy krve. Bůh ví, kým každý z vás je, protože je čas být narozen a hle: vy zde sedíte. Život není náhoda a vy nejste omyl. Bůh vás dobře zná a již zaplatil cenu za vaše vykoupení. Kristus nemá teprve přijít, On již přišel a tím je to vyřešené! - Vy jste pro Boha úžasní! Bůh by nezaplatil tak vysokou cenu, kdybyste neměli tak vysokou hodnotu. On nezemřel protože jste hříšníci, On musel zemřít, protože jste zhřešili. On zemřel, protože jste ztracení synové a On vás chce zpět v rodině a chce ve vás mít opět svého Ducha, mít ve vás Svou přirozenost a naplnit skrze vás Svůj záměr.

Když jste se modlili modlitbu spasení, tak jste nepodepsali lístek do nebe. Vstoupili jste do proměny života. Sledujete? Takže pryč jsou dny neodpuštění, frustrace... Uražení se není přípustné a ani by vás to nemělo napadnout, měli byste to s Bohem zničit ve vaší duši a pokušeních a nikdy si to neospravedlňovat, protože to nikdy není z Boha. Protože pokud by Bůh byl uražený, tak by nikdy neposlal svého Syna a vy byste zde teď neseděli naplněni Jeho Duchem. A když On nás tak miluje, tak my bychom měli druhé taky tak milovat. - To říká Bible. Proč je to pravda? Protože pokud to není pravda, pak my chceme, aby nám Bůh odpustil všechno, co jsme kdy udělali, ale nechceme se stát takovým odpuštěním. - To by bylo sobecké. Kdybych chtěl, aby mi Bůh všechno odpustil a držel vás za něco zodpovědné tak, že přestanu vidět vaši hodnotu, potenciál a budu vás soudit pro vaši slabost - to bych se řádně mýlil. Jak můžu očekávat, že mě Bůh bude milovat a odpustí mi všechno, co jsem kdy udělal, a přitom se nechtít stát takovým vůči lidem? Matouš 18 to nazývá převrácené, zlé a z temnoty. To nezní moc dobře. Neříkám, že to znamená, že jdete do pekla. Znamená to, že váš život je v otroctví, protože nevidíte jasně, a chcete něco, čím se nechcete stát.

Toto Evangelium je celé o proměně. Každé semeno se rozmnožuje podle svého druhu. Semeno Božího Ducha přijde do vás a chce se rozmnožit podle svého druhu - semeno zemřelo, padlo do země, vyrostlo a nese mnoho ovoce. Jsme křesťané - Kristovci - malí Kristové po celé Zemi, kteří chodí v Lásce, svobodní, kteří dělají dobré věci, modlí se za nemocné, žehnají lidem... Nejsme frustrovaní tlačenicí, dopravou, lidmi, pokladní, která je příliš pomalá... My milujeme jedni druhé. Pokud si nedáme pozor, tak budeme dělat vše správně ve vztahu s Bohem, ale mineme nesmírně důležitý aspekt - vztah k lidem. Protože jediný způsob, jak Ho svět může uvidět, je skrze Jeho lidi. Bůh v této církvi dělá dobrou věc. Věřím, že nás záměrně prohlubuje a bere uražení z našich srdcí. Toto téma je ve mně všude, kam cestuji. Lidé někdy chtějí jiné kázání, ale nejde o to, co chceme, jde o to, co potřebujeme. Ničemu nemůžete dovolit, aby vás to určovalo. Nemůžete životu dovolit, aby vás tvaroval a modeloval. Nemůžete dovolit, aby slova lidí, nebo jejich nedostatek, určoval vaše srdce. Kristus už přišel, chápete? Kristus přišel a řekl, "vy jste toto! a toto určuje vaši hodnotu, zde začnete a zde skončíte."

Právě jsme zpívali: "Ty jsi moje všechno" a "všechno, co potřebuji, jsi Ty". Není v pořádku to zpívat, když to není pravda - to se nazývá náboženství. Nevadí vám, když mluvím takto na rovinu? Nechtěli byste, abych vám zde maloval něco růžově, ne? Dobře, protože nemůžu. Takže mě leda můžete posadit a pozvat někoho jiného, protože já vám nebudu mazat med kolem úst. Vidíte, že nejsem na nikoho naštvaný? Vidíte, že nikoho nepolíčkuji? Povzbuzuji vás a říkám: "Získejme porozumění toho, proč On žije v nás, proč Jeho Syn zemřel na kříži." Mám obavu, že pro některé z nás je to celé o tom "být požehnaní". Ale je to celé o tom "být proměněni", protože pokud je to celé o tom, abyste byli požehnaní, pak pokud se váš život nezdá požehnaný, tak jste odrazení a máte spoustu otázek. A pak všechnu víru používáte na získání průlomu a toho požehnaní, o kterém si myslíte, že to celé je. Ne, je to celé o tom, že máte pokoj s Bohem, záříte jako světlo, chodíte v Lásce, dáváte milost a činíte pokoj tváří v tvář zkouškám a ohňům.

Lidé projeli stopkami a zdemolovali a zničili moje auta, ale to neznamená, že jsem mimo milost a že mě Bůh nechrání. Jakmile se bortí plechy, to je chvíle, kdy On září. Ne když sedíme na patníku a říkáme: "Bože, proč jsi dovolil, aby se tohle stalo? Co jsem udělal špatně? Proč mě nechráníš?"

Bůh." - To není křesťanství, to je sebestředné oklamání. Jste v pohodě? Klidně mě odvolejte, pokud musíte... Když se takové věci stanou, tak je bereme osobně a dokazuje to, že nevíme, kým jsme se stali. A pokud si nedáme pozor, tak budeme mít vždy důvod být méně, než kým On říká, že jsme v Něm. A jediná příčina je, že nám chybí pochopení a porozumění. Když se bortí ty plechy, tak by měl jasně zářit Kristus. Není to o rozhořčení jako: "Neviděli jste tu stopku? Proč jste nezastavili?" Kdyby viděli tu stopku, tak bychom tu teď tak neseděli. Není to tak, že se podíváte na své zničené auto, pokrčíte rameny, srovnáte se s tím a potom jim zkoušet říct, že se nic nestalo. - Už jste jim ukázali, že to není v pořádku.

No tak, tyto věci jsou skutečné a stávají se. A my často reagujeme tak, jak nás naučil svět, protože jsme přijali Krista a jsme dobří lidé, nechceme ublížit, ale jsme ovládáni spoustou věcí, které vůbec nesouvisí s tím, kdo jsme. Přitom to, kdo opravdu jsme, má být uvolněno do těch věcí. Jste v pohodě? Takže pokud vám někdo řekne něco do tváře, slovně vás napadne, tak radši buďte zformovaní do Krista, jinak budete reagovat jako člověk, který říká, že věří v Ježíše, ale stále je "jen" člověk. - A budete se modlit věci jako: "Bože, kéž bys změnil mého šéfa. Když mě miluješ, proč mu dovolíš na mě tak plivat..." - To by byla vaše modlitba a to není křesťanská modlitba. To se jen litujete a myslíte si, že šéf je váš problém. Co takhle milovat svého šéfa, volat za něj a prosit Boha, aby mu otevřel oči, aby viděl hodnotu svého života a života ostatních? Nemodlíte se, aby ho Bůh srazil z jeho koně, ale ukazujete mu Ježíše skrze váš život a necháte svůj život, aby ho usvědčil. Nejste naštvaní, protože Bůh dovolí, aby k vám tak mluvil. No tak! Protože jinak říkáte ďáblu: "Šťouchej do mě dál, protože to skvěle funguje. Budu sice stále chodit do církve a zpívat nahlas, ale nebudu šťastný."

Před 17ti lety jsem se rozhodl takto žít. Chodil jsem do církve do 20ti let, ale znovuzrodil jsem se ve 33 letech. Opravdu, chodil jsem do církve do svých 20ti let. A poslední církve, kam sem chodil, byla naplněná Duchem a zpíval jsem nahlas a zvedal ruce, protože to dělali všichni, ale nikdy jsem se s Bohem nesešel, nikdy jsem se k Němu nemodlil, nikdy jsem Ho nepožádal, aby mě proměnil, nikdy jsem Mu neřekl, že můj život patří Jemu, prostě jsem chodil do církve, abych se viděl s lidmi a získal identitu. Chodil jsem tam, abych se cítil milovaný a přijatý, měl jsem tam přátele, ale nikdy jsem nehledal Ježíše. Prostě jsem byl s lidmi, kteří vypadali šťastně, ale nebyl jsem schopný odpovědět životu Ježíšem, takže mě život pohltil, stejně jako spoustu ostatních lidí. Ale díky Bohu, že když mi bylo 33 let, tak Ježíš přišel a navždy mě zachránil.

Jsem šíleně nadšený, ale držím se kvůli vám. Jsem, ale musím se ovládat, nejsem zde, abych někoho vyděsil, ale vevnitř jsem 10x nadšenější než navenek. Jsem v tom naplno, jsem voják, jsem vydaný. Myslím to vážně. Nezměníte Ježíše ve mně - ale On se dotkne vás. Říkám lidem: "Pokud nejste připraveni se změnit, nečiňte mi zle, protože když mi něco uděláte, tak se na vás nenaštvu, ale budu za vás plakat, protože pokud mi něco uděláte, tak nevíte, kdo jste a to zasahuje moje srdce pro vás." A pokud mi uděláte něco špatného, tak nevíte, kdo jsem já, a to znamená, že jste oklamání a slepí. - A já za vás budu plakat ve své ložnici, když se nikdo nedívá. Nebudu plakat kvůli vám, nebudu volat kamarádovi: "Modli se za mě, oni mě zranili.." Já jsem už dávno zemřel, zapřel jsem sebe.

Nemodlil jsem se modlitbu, abych šel do nebe, já jsem zapřel sebe, vzal jsem svůj kříž a následuji Lásku. A když se budu ve své ložnici modlit, tak On uslyší moje modlitby, protože jsou motivovány správně - ne stěžováním si, ale soucitem. A víte, co udělá Duch Svatý? On přijde, podá si tu nespravedlnost, a dotkne se toho člověka. Přijde a dostane vás uprostřed noci. To si pište, že na vás začne pracovat... Pokud nejste připraveni se změnit, nezahrávejte si se mnou, protože já vás domiluju do Království. Slibuji. Můžu vám říct tolik příběhů, že byste koukali s otevřenými ústy. Mám některé opravdu zábavné příběhy. Pokud nejste připraveni na spasení, nečiňte mi zle. Protože On přijde a dostane vás, protože vás miluje... a já také.

Nebude den, kdy bych byl zraněný a potřeboval pomoc, protože se ke mně lidé nechovají

správně. Jistě že se nechovají správně - neví, kdo jsou. "Otče, odpusť jim, protože nevědí, co činí." - Nevidím, že by Ježíš říkal: "Bože, to má být vtip? Uzdravil jsem všechny jejich nemocné a tohle je to nejlepší, na co se zmůžou? Už mě unavují, paličáci, proč je vůbec milujeme? Nechme toho a znovu to promysleme." - "Jako když se doted' nezměnili, změní se vůbec někdy? Je to banda břídilů." - Nevidím, že by Ježíš takto na kříži mluvil. Vidím Ježíše, který říká: "Otče odpusť jim, protože neví, co činí, ale když jim dám příklad Lásky, tak to někdo může uvidět a následovat. Pokud budu vyvýšen, můžu k sobě táhnout lidi a někdo se může změnit a Láska se pak může rozmnožit a pokrýt Zemi Tvojí slávou, Bože. Takže já za ně pokládám svůj život bez ohledu na to, jak to vypadá, protože věřím, že Tvoje Láska je větší, než co zatím viděli. A já vezmu ty rány, aby oni mohli povstat." - Co dělá Láska? Pokládá život za každého. Není zraněná a dotčená, nepotřebuje pomoc, poradenství a modlitby. Snažím se ti pomoci, kamaráde. [[pastorovi]] :)

Byli byste překvapeni, jak pomáhám lidem, kteří za mnou přijdou. Mají zranění a všechny možné věci - a já k nim mluvím na rovinu: "Zeptám se vás - proč jste tolik zranění?" - "Ty jsi neslyšel, co mi udělali?" - "Ano slyšel, ale proč jsi tolik zraněný? Proč nemáš bolest pro ně? Napadlo tě vůbec za ně plakat? Protože pokud ti tohle udělali, tak neví, kdo jsou... Člověče, oni mají problém, ne ty. Oni jsou v potížích. Oni jsou slepí nebo to dělají záměrně, jsou ve vzpouře nebo něco. Ty nejsi obětí, oni mají problém." No tak! Kdyby Bůh seděl na trůnu a připadal si, že je lidmi podveden, tak by nikdy neposlal svého Syna. On není obětí vašich hříchů, On je Otec stvoření, miluje vás a nikdy nepřestal vidět, kým vás stvořil, takže poslal svého Syna, aby nás dostal z té špíny. Ne aby nás jen žehnal, dával nám skvělé prožitky a jednoho dne nás vzal do nebe, ale aby dal Sebe zpět do nás, abychom mohli splnit účel, proč na této planetě vlastně jsme! A to není, abychom se dobře cítili, ale abychom se stali Láskou. A když se stanete Láskou, tak se cítíte dobře ať už čelíte čemukoliv, protože vidíte jasně.

Poslední paní, která projela stopku a nabourala mi auto - bylo to úplně nové auto, lidé mi ho koupili jako dar. Nikdy mi nikdo nekoupil auto, bylo to celkem pokořující. Já jsem typ člověka, který si koupí starší auto a jezdí v něm, dokud nezemře, a pak se modlí, aby žilo. Než mi koupili to auto, měl jsem 13 let starou Toyotu, která stále sloužila a měl jsem ji rád, seděla mi, nechtěl jsem se jí zbavit. Přišla ke mně jedna z přímluvkyň - a nedělám si z nich srandu, oni opravdu slyší Boha - přišla ke mně a říkala: "Slyšela jsem pro tebe něco od Pána". A já jí řekl: "Drž se ode mě dál, mluv zpovzdálí, co jsi slyšela?" Mám ty děvčata rád, jsou úžasné. Ona řekla: "Řekl, že potřebuješ nové auto." Já odpověděl: "Drahá, neslyšela jsi Boha, nové auto by mě ani nenapadlo, já svoje auto miluji." - "Ne, budeš mít nové auto." Odpověděl jsem: "No dobře.", ale nebral jsem ji moc vážně. Nevěděl jsem, že mě čeká cestování kolem 25-30 tisíc mil ročně, a že budu sloužit všude možně. Nevěděli, že budu uvolněn pro jinou službu a staré auto proto nebylo úplně nejlepší. Takže ti lidé mi sehnali úplně nové auto a já jsem s ním jezdil teprve tři měsíce. Jezdil jsem hodně a řídit jsem ho s pokorou. Nepotřeboval jsem ani netoužil po autě, takže jsem tím byl přemožen a pokořen. Nebylo to jako: "Jó, to je moje autíčko, jupí..!" Takže jsem jezdil, plakal a říkal: "Bože, to je Tvoje láska i láska lidí, tohle je přemáhající, tohle je opravdu skvělé."

O tři měsíce později jedna žena projela stopku a napálila to do toho nádherného auta. Auto se přetočilo a skončilo v trávě. Ona udělala chybu. Přijíždí ke stopce, podívala se jedním směrem a viděla dlouhou řadu aut, které vpředu zastavilo odbočující auto, a řekla si: "Skvělé, můžu jet" a zapomněla na opačný směr. Já jedu asi 60 km/h a na brzdění nebyl čas. Nechtěl jsem je nabrat, takže jsem se snažil uhnout před ně. Ona zachytila moje přední kolo, projela místem spolujezdce.. pěkně mi zrasovala moje autíčko. Náraz a pak bylo všude bílo - nebyl jsem v nebi, byl to můj airbag. Víím to, protože jsem se rozhlédl a neviděl jsem Ježíše. Byl to airbag. Vyprostil jsem se z airbagu a byl jsem hned u jejich auta. Nevím, jak by to vypadalo, pokud byste to viděli na videu, ale je to o způsobu, jakým myslíte. Když se bortí plechy, tak nemůžete zkoušet aplikovat kázání, které jste pastora slyšeli kázat. Musíte se tím stát, než se bortí plechy. Protože jinak se budete snažit sloužit doktríně, na místo, abyste se doktrínou stali. Budete se snažit "být v pohodě" na místo, abyste byli

v pohodě, a tehdy je už pozdě. A budete si říkat: "Dobře, dobře, mám být v pohodě, mám je milovat, nemám být naštvaný, mám zářit jako Ježíš, být příkladem jako Ježíš... Světlo světa, město ležící na kopci.." - "Ahój všichni, jste v pořádku?" To je divné, to je umělé. A vevnitř si říkáte: "Nemůžu uvěřit, že do mě vrazila. Můj Bože, snad to dopadne dobře." NO TAK! V tom není žádná moc!

Když se zbortí ty plechy, tak nechcete ani mít kapacitu myslet si takové věci. Chcete být tak intimní s Ním, aby to, kdo je On, přišlo do vás a byli jste spolu. - A vydali jste se a vzdali Jemu a ten úžasný Duch Svatý vás zformoval, takže když se pak bortí plechy, tak je tam pouze Ježíš. Rozumíte? Potom nemusíte přemýšlet, jak budete reagovat, protože jste se stali tou odpovědí. Nemusíte zkoušet být v pořádku, protože nyní milujete Boha a lidi a není to o vás, a už vůbec to není o vašem pěkném autíčku. Je to o lidech, je to o Lásce. A slibuji vám, že jednoho dne si všichni uvědomíme, že její duše je důležitější než moje auto nebo moje nesnáz. Jednoho dne si to všichni uvědomíme. - Lidské duše jsou důležitější než naše věci.

Vyprostil jsem se z toho airbagu a běžel k tomu autu. Promluvil jsem k muži, který byl na místě spolujezdce, kterého jsem myslel, že trefím. Pokud by Bůh nezasáhl a já je trefil, tak bych je zabil. Na té straně byla mladá dívka a spolujezdec a já jel přímo na ně. Když jsem viděl, že oni trefili mě, tak jsem byl nesmírně šťastný. Když sem běžel k jejich autu, tak jsem si uvědomil, že oni narazili do mě. Nevím, jak se to stalo, jen vím, že jsem si po nárazu připadal několik vteřin jako v zábavním parku a pak jsem najednou u jejich auta. A říkám tomu muži: "Hej, chci se za tebe modlit a požehnat ti, byl to velký náraz, chci se ujistit, že jsi v pořádku a že tě nic nebolí." A modlil jsem se za něj: "Otče, ve jménu Ježíše..." Dívka na zadním sedadle usedavě pláče. Dal jsem na ni ruku a říkám jí: "To bude v pořádku, drahá, Ježíš Tě miluje a Ježíš všechno napraví..." Pak běžím k té paní a říkám: "Drahá, chci ti požehnat a potřebuji se za tebe modlit." A ona jen zírá z okénka. Nevěděl jsem, že to auto nebylo její, bylo to auto její dcery, svoje totiž zdemolovala před týdnem. Právě oslavila 65 let. Co myslíte - jaký tlak na ni právě je? Právě měla 65 - tohle jsou věci, které my nevíme, ale pokud si ceníme naše životy více, než životy druhých, pokud milujeme naše životy více, než životy druhých, tak na místo, abychom z druhých snímali břemena, tak jim ještě naložíme. Protože budeme myslet na sebe a ne na ně. A přitom myslí Kristova myslí na ně.

Sledujte - já v té chvíli nepotřebuji, aby se za mě někdo modlil. "Modli se za mě, měl jsem nehodu." - Co to je? Proč jsme tolik zranitelní? Co myslíte tím "Modli se za mě, měl jsem nehodu?" Ne, já jsem v Kristu a modli se, ať jsem v Něm ještě víc! Řekl jsem jí: "Drahá, potřebuji se za tebe modlit." Ona zírá a říká: "Ale ne, je to úplně nové auto." Já jsem měl ještě za oknem dočasnou značku a ona si uvědomila, že nabourala úplně nové auto. Pro ni to něco znamenalo, já jsem si myslel: "Cože?" Řekl jsem jí: "Drahá, to je v pořádku, je to jen auto. Díky Bohu, že jsi v pořádku. Chci se za tebe modlit." Ona se na mě zle podívala a naštvaně řekla: "Ty ničemu nerozumíš, je to úplně nové auto." A já říkám: "Dobře?" A ona řekla: "Ten řidič na mě bude tak naštvaný!" A já jsem jí klidně řekl: "Drahá, já jsem ten řidič." A ona vypukla v pláč a řekla: "Ó, Bůh ti žehnej." Proč? Protože ona nese takovou tíhu, tolik odpovědnosti, tolik viny, tolik odsouzení a Ježíš ty věci z lidí sundává, On jim ještě nepřikládá. Když činíte pokání, tak vás Ježíš nedrží zodpovědné za vaše hříchy, proč bych na ni tedy byl naštvaný, když projela stopku?! Ona je lidská bytost a má cenu krve Ježíše Krista. A neměl bych dovolit, aby se můj život a moje věci stali důležitějšími, než její hodnota!! Jinak ani nerozumím tomu, proč On žije ve mně. Z nějakého důvodu jsem dnes ráno takto vážný a přímý. Sledujte. Pokud to nevypadá takto, tak ani nerozumím tomu, proč chodím do církve. Protože to je důvod, proč On je v nás - aby miloval svět kolem nás.

Nejsme zde, abychom byli milováni, my už jsme milováni. Jsme zde, abychom se Láskou stali. Protože pokud Bůh stvořil člověka ke svému obrazu a Bůh je Láska, potom Bůh stvořil člověka, aby miloval, ne aby Lásku potřeboval. Vyrostli jsme v potřebě Lásky z jediného důvodu - protože člověk od ní byl oddělen, když jedl ze stromu. Takže jsme vyrostli v potřebě Lásky, v potřebě uznání, prestiže, pověsti a zkoušeli jsme nalézt svou hodnotu skrze druhé. - Proto jsme byli tolik zranění,

dotčení, odmítnutí... Už ale nejste odmítnuti!!! Byli jste přijati v Milovaném, jste naroubováni zpět. Jste na vinném kmeni, jste úrodná větev. Nemáte potřebu. Stali jste se tím. Nepotřebuji, abyste mě milovali. Pokud mě budete milovat, tak to je skvělé. Já jsem tak naplněný v Lásce, že je to absurdní. Nepotřebuji, abyste mě uznávali, ctíli, dávali mi pozornost. Jsem naplněn v Kristu. Znat Lásku Kristovu znamená být naplněný veškerou plností Boží. Chci, abyste mě měli rádi, chci s vámi vycházet, chci být rodina v těle Kristově, ale nebudu vás zatěžovat něčím, co když nesplníte, tak mě to ovlivní a oslabí. To by mě zklamalo a způsobilo by to, že byste v mých očích selhali. Já jsem povolán vás milovat, ne od vás očekávat. Protože pokud někoho něčím takovým zatížím a potřebuji, aby se nějak choval, abych byl v pořádku, tak potom on je můj "pán". No tak. Neříkejte: "Já bych na tom byl jinak, nebýt toho a tamtoho. Já jsem se v té církvi necítil moc milovaný." - Ale ty jsi tam nešel, abys byl milován, ty jsi tam šel milovat - tedy pokud rozumíš tomu, proč jsi spasený.

Řeči jako: "No ale lidé mi neustále ubližují, dělají mi zle a nevím proč oni..." - Najednou jim dovolíte být tím důvodem, proč jste takový a jste jen tak silní, jako je slabost kolem vás, a jste určováni životem a ne Kristem, který je ve vás. Jste v pořádku? Dává vám to smysl? Mám to teď hodně na srdci. Vidíte to na mně? Bůh nás chce vychovávat do Lásky, protože chce, abychom si vedli dobře, protože našel lidi, kteří to chtějí. Nevola bych to zde, kdybyste nechtěli. Proč Bůh mluví revoluční věci? Protože našel revolucionáře - lidi, kteří když slyší a získají porozumění, tak řeknou "Ano". A já věřím, že zde našel zástup takových. Lidi, kteří říkají: "Já získám porozumění a odložím ty malichernosti, nedovolím, aby mě věci nadále ovládaly, vyrostu do Krista, budu s Kristem a bude ze mě zářit to, kým On je ve mně, a lidé ho budou znát, protože žiji." Rozumíte? Nebo můžete být další zraněný křesťan, pokud taková věc vůbec jde. Nebe nechápe pojem "zraněný křesťan", ale církev to kupodivu chápe. My to chápeme, sympatizujeme s tím a rozumíme tomu, proč jsou zranění. Uděláme z nich oběť a z toho, kdo jim ublížil, darebáka. A naše srdce jsou zatvrdlá, zatímco sloužíme. "Cože ti to udělali? Ó můj Bože, to neměli.. Drahoušku.. Ach drahoušku, je mi tak líto, že se ti to stalo.. Chudinko.." - To není Ježíš. Tím je učíte a dovolujete jim být zničení. Učíte je, že lidské příkoří diktuje jejich život. Lidi, to není Ježíš. Vy si myslíte, že to je Ježíš, ale je to jen lidská sympatie. A jednáme tak z jediného důvodu - protože si neseme stejné bolesti. Jste v pořádku?

Slyšíte, co říkám? No tak! Sestra Sally je ta nejsladší osůbka v církvi, která kdy byla. Projde kolem květin a ony vykvetou i mimo sezónu, je to zlatíčko. A když jí někdo ublíží, tak nás to naštvne, protože ona si to tolik nezaslouží, protože ona je ta nejsladší osoba, která kdy žila a nyní jsme naštvaní a nenávisťní k tomu člověku, a hned se nám chce říct: "Ach, ubohá Sally.." A potom se za toho člověka modlíme jen proto, že jsme na něj naštvaní. A žádný div, že se nezmění, protože ho nemilujeme - jsme na něj naštvaní. Sally nic neztratila, stále je vzácná, stále je v Kristu. Sally nemá problém, ten člověk má potíže. Takže obejmete Sally na minutu a řeknete jí: "Je mi líto, že s tebou takto zacházel, ale jsi v pořádku, ne? Protože to vůbec nemá vliv na to, kdo jsi a kým jsi, neber si to osobně, to by bylo oklamání, drahá.. Ani kvůli tomu neplač, měli bychom být smutní pro něho.. Uvědomuješ si, že on nevidí a nerozumí? Moje dobroto, Sally, modleme se za něj..."

Někdo někoho podvádí a my z něho uděláme darebáka a z podvedeného oběť. Pokud by mě moje žena podvedla, tak bych ani neuměl plakat kvůli sobě. Moje žena mi nic nedluží, já ji miluji. Svět to dělí 50 na 50, má 5 potřeb muže, 5 potřeb ženy... - To je svět, vyhodte to ze svého věření. Protože pokud jste poddáni 5ti potřebám svého partnera, potom jste vystaveni riziku, že je nenaplníte, a pak budete důvodem, proč nejsou v pořádku. To je blbost. To není církev. Církev je Láska, ne lidská psychologie. Je v pořádku, že mluvím takhle na rovinu? Nesnažím se někoho urazit, chci znít až bláznivě, abyste takovým způsobem přestali přemýšlet.

Kdo zde jsou manželé, vy? Takže pokud ona má těchto 5 potřeb a ty věříš, že je má a chceš ji milovat a být k nim citlivý a naplnit je v Kristu, protože jsi Boží muž, tak to je jedna věc. Ale pokud se z toho stane doktrína a psychologie a ty najednou musíš být k těm potřebám citlivý a vyplňuješ je

jako služebník, namísto jako partner, tak vzápětí jsi předmětem selhání a ona má důvod nebýt v pořádku, protože jsi jednu potřebu nenaplnil. No tak, to je šílené! To je ŠÍLENÉ! Ale z nějakého důvodu nám to dává smysl a říkáme si: "Jó, to dává smysl..." - To se ale nazývá: "Cesta, která se zdá být člověku správná, ale vždy vede ke smrti." Ale opravdu nám to dává smysl... Přečtete si to v nějaké knize a řeknete: "Wow, to dává smysl.." a pak to kážete a šíříte. Grrr.

Bůh chraň, aby moje žena - Pokud se vrátím z této cesty a zjistím doma něco podobného, tak Bůh chraň, abych šel do své ložnice, plakal kvůli sobě a neměl kapacitu vidět, že pokud je moje žena v takové pozici, tak její duši zastřelo něco temného, že je v ní něco, co je moc špatně a Bůh jí pomáhej a ukaž jí milosrdenství. Proč bych byl rozbitý, pokud jsem Lásky? Nebo snad věřím tomu, že ona se probouzí kvůli mně? - "No jó, ale jste přece ve smlouvě, ona je tvoje žena..." - Já jsem se jí vydal, abych s ní byl jedno. Já jsem neřekl: "Miluji tě, miluješ mě?" Já jsem řekl jen: "Miluji tě, zde jsou mé sliby." Nejsm ve vztahu, abych jí připomínal její sliby, ale abych žil podle svých slibů. Já nejsem její "odpovědnostní partner", jsem její manžel a miluji ji. Takže pokud ona odejde, to by mělo způsobit, za ni budu plakat, protože Pravda je natolik úžasná, že ji v této chvíli zřejmě nevidí. Je příliš snadné být další zraněná lidská bytost, další ve statistice, další, kdo potřebuje péči. To je nejsnadnější věc na zemi a nazývá se to tělesnost. Víím, že spousta lidí zde není zvyklá na takovýto druh kázání, vydržet tyhle věci je extrémní. - Protože to zničilo tolik lidí a jsou lidé, kteří si nesou to, co jim partner udělal, po zbytek jejich života a neustále o tom mluví. A o 20 let později můžete v jejich mluvě stále slyšet tvrdost. Je tragické nechat někoho vás takto tvarovat, když Bůh je váš hrnčič a Kristus ve vás skutečně žije. - Bůh chraň, abyste ho tolik potlačili, protože máte oči upřené na špatné věci. Není to proto, že bychom byli špatní, je to proto, že nerozumíme.

Zde je klíč - já vás volám k porozumění. Takže pokud vám předám takovéto poselství, tak jste nahraní, protože nyní jste slyšeli a nyní budete mít věčné usvědčení a musíte se rozhodnout, co uděláte s tím, co tady ten člověk dnes říká. Ale když mluvím, tak slyšíte, že to je pravda, je to tak? Ani s tím nebojujete, protože to je Ježíš, protože to je přesně tak, jak On miloval nás. A Ježíš neřekl: "Zpívejte a modlete se ke Mně" Ježíš řekl: "Následujte Mě." A řekl: "Jako Otec poslal mě, posílám já vás." My si myslíme, že jsou to jen zázraky. Dostali jsme se na cestu hledání moci a já jsem pro Boží moc, ale my nemáme hledat moc, my se stáváme Láskou a moc proudí skrze Lásku, protože jsme zdraví, zakořenění a upevnění. Nejsme divní, nechováme se divně, neujíždíme na moci, jsme Boží synové. Sledujete? Já nechci uzdravovat nemocné a být našťvaný na svého bratra. Chci milovat svého bratra a uzdravovat nemocné. Netlačte se do uzdravování nemocných, tlačte se do Boží Lásky a uvidíte nemocné uzdravené, protože víra se projevuje skrze Lásku.

Rozumíte? Pokud jste zde a mluvím k vám a máte ve svém životě cokoli, co vás určuje, cokoli typu: "Potřebuji modlitbu.. Musím tímto projít.. Bůh mě provádí tímhle..." - Ne, změňte svůj pohled, právě teď můžete změnit svou perspektivu. Říct: "Prostě to vidím špatně.. Držím je tolik zodpovědné, dělám z nich důvod, proč nejsem v pořádku, a přitom oni jsou ti, kdo jsou zranění. Měl bych zvážít modlení se za ně, aby se jich Bůh dotkl ve své milosti, miloval je, pozvedl a požeňal."

Byl jsem ve své kanceláři a jedna žena zrovna nedávno opustila svého manžela. To je smutná věc, bolí to, přáli byste si, aby se to nestalo.. Ale musí to mít důvod - ona šla na internet, s někým se tam potkala a byla si jistá, že se zamilovala, ale přitom je již vdaná - co vůbec dělala na internetu? Protože má nenaplněné očekávání, protože mají nevyřešené věci a čím déle jsou spolu v manželství, tím více jsou si vzdálení.. Jsou svoji a mají dvě malé děti, ale nemají již intimitu ve smyslu "ty vidíš do mě" - nemluvím o sexu, mluvím o intimitě. Najednou mají nevyřešené konflikty a jdou do postele s hněvem, nenapravují, co je špatně, a ty věci se kupí a potom se najednou díváte na toho druhého a vaše srdce nevidí, co vidělo dříve, takže jdete na internet a máte potřeby, jste ovládnáni potřebou, jste nenaplnění, protože svoji hodnotu vidíte v těle, na místo v Tom, který žije ve vás. - A pak se najednou "zamiluje". Sledujte.

Pro ni je nemožné, aby milovala toho člověka z internetu to není Lásky, to je klam, je to

emocionální fantazie, je to způsobené zraněním a zklamáním, je to úplné oklamání a je to démonické. Neexistuje, aby ho milovala, protože Bůh je Láska. Tohle je jen lidská reakce emocí na její bolest. A ona ten nový vztah používá jako uzdravení, jako operaci a obvaz a je to jenom lež. Vy se nezamilujete, vy se stanete Láskou, abyste viděli jasně a do vztahu vstoupíte z plnosti a Boží síly ve vašem životě. - Ne proto, že toho druhého potřebujete a díky nim se točí váš svět. - "Nevím, co bych bez tebe dělal.." - A oni se rozplývají: "Ááá." - To je svět. Jste v pohodě? Doufám, že mě neslyšíte špatně, protože já to vůbec nemyslím zle. Ale pláču nad tím, jak jsme zraněni, protože těmto věcem nerozumíme, a nad tím, jak se dobří lidé klátí a dřou, protože nerozumíme. A jsou to lidé, kteří ctí Ježíše, protože za ně zemřel, ale nerozumí milosti, která jim umožňuje stát se takovým, jako On a vidět skrze Jeho oči. - A pak stále dovolují, aby je určoval život, na místo Toho, kterého opravdu milují. Proto takto mluvím. Ne proto, že jsme špatní a proradní lidé, ne proto, že tato církev je v hříchu, ale proto, že jsme vlastně dobří lidé, kteří se snaží konat dobro a jsme ničení pro nedostatek poznání. Takže za všechno své jmění získej rozumnost - není tam "získej požehnání", ale za všechno své jmění získej rozumnost, protože to změní tvůj život. Pokud se může změnit perspektiva člověka, tak se může změnit celý jeho život. Je to tak? A není celé Evangelium o přinášení světla? Není Jeho Slovo vstupní brána pro světlo? Není snad Jeho Slovo světlem naší cestě, takže můžeme jít po úzké cestě? Proto učíme, trénujeme a ostříme, abychom vyrostli do Něj ve všech věcech.

Tato paní se zamilovala na internetu a to je falešné a nesmysl. Šel jsem za ní a řekl jí, proč ho nemůže milovat. Ona již měla lístky na letadlo, již vyplnila rozvodové papíry a chystala se spát s tím mužem, kterého potkala po internetu. Prostě by mu skočila do náruče, protože "našla lásku". Řekl jsem jí: "Jsi vdaná, to má být vtip? Kristus žije v tobě, co to děláš?" Odpověděla: "Jsem unavená ze slušného života, nikdy se mi to opravdu nevyplatilo. Jsem připravená si užívat." Řekl jsem: "Užívat si?" Ty se odevzdáš do náruče muže, kterého ani neznáš a na chvíli uspokojíš jeho vlastní dysfunkci, na moment mu budeš lízat jeho rány a budeš tomu říkat "láska", a přitom se jen setká potřeba s potřebou, budou si lízat rány a nikdo nebude uzdraven. A to je užívání si? To je klam, to je sebestředné, na sebe zaměřené oklamání. A ona řekla: "Ale já to stejně udělám.." A já jsem plakal a plakal a odešel jsem s pláčem.

Ona to udělala. Manžel se na pět dní zavřel v ložnici a křičel jako šílený. Najednou se celý jeho svět otřásl. Vidíte, potřebujeme věci řešit. Rozumím, že pravděpodobně nebyl takový manžel, jaký by měl být, rozumím, že v poradenství mu řeknou: "No, ty jsi ji bral jako samozřejmost a.." - ale oni jí tím dávají svolení být a chovat se, jak se chová, přitom Láska přikrývá množství hříchů a milosrdenství vítězí nad soudem a Ježíš je pořád v pořádku. Slychám křesťany, jak mluví o tom, že jsou emocionálně zneužíváni.. Zkuste emocionálně zneužívat mě - sami budete emocionálně zneužití, zatímco to budete zkoušet. Jak chcete emocionálně zneužívat někoho, kdo si je vědom toho, kým je? To je nemožné. Pro mě zní to, že byste mě mohli emocionálně zneužít, jako vtip. Pro mě je úplný vtip mít hranice kolem sebe, abych se před vámi chránil. Čím jsem tak zranitelný? Před čím se vlastně chráním? Pokud se bráním já, potom On není moje záštita. Proč bych měl mít takový strach z toho, že mě zraníte? - "Víš bratře, musíš si stanovit hranice, abys nebyl znovu zraněn.." - Jakto že jsme zranitelní? No tak. Byl Ježíš někdy zraněný? Je Bůh zraněný? Je v nás? Jsme stvořeni k Jeho obrazu? Jsme Tělo Kristovo? Pravděpodobně bychom tedy neměli být zranění.

Ten manžel je ve své ložnici, křičí, šílí 5 dní jako: "Bože, musíš ji přivést zpět.. Bože.." Za 5 nebo 6 dní přišel do mé kanceláře a nekontrolovatelně pláče. Co si jako pastor pomyslíte, když on přijde a pláče? Pomyslíte si: "A já, tohle bude těžké, není na tom dobře, čas si vybírá daň, musím mu pomoci, ale nebude to lehké, protože mu musím říct Pravdu a vytáhnout ho z toho. Musím mu dát důvod, proč stát." Podobně jako když jsem šel do domu jiné ženy, kterou opustil manžel a ona sedí a pláče v obývacím pokoji, zatímco její děti spaly. Zeptal jsem se své ženy, zda tam můžu jít a ona mi řekla: "Znám tě, běž tam a buď pastor.." A nešla se mnou, byla s dětmi doma. Přiběhl jsem

k ní domů, ona stála v obýváku a třásla se, protože její manžel je pryč s jinou ženou. Je zlomená. Jak jsem procházel místností, tak jsem plakal. Neznamená to, že nemůžu být citlivý, ale nebudu s vámi sympatizovat a nedovolím vám v tom zůstat. Dám vám na srozuměnou, že rozumím, že to není jednoduché, ale to vás neurčuje a nemusí vás to ovládat po zbytek vašeho života. Vzpomínám si, jak jsem ji držel, jako by byla moje vlastní dcera, sestra.. A já v tom nemám problém a Bůh také ne. Vy máte možná jinou teologii, ale já jsem pastor a pro mě je to v pořádku. Držel jsem ji v náruči, plakal jsem a řekl jsem: "Je mi moc líto, že se takto rozhodl, dítě. Je mi líto, že to teď musí takto být." A plakal jsem s ní. A ona popotahovala a jakmile začala brečet, tak jsem ji odstrčil, podíval se jí přímo do očí a řekl: "Poslouchej mě a poslouchej mě dobře.." - a mluvil jsem k ní pravdu a vytáhl jsem ji z té věci, kvůli které brečela. Sledujete? Dal jsem jí vědět, že rozumím, ale nenechal jsem ji přitom. A plakal jsem opravdově, protože to není lehké.

Nelíbí se mi, že křesťané jsou natolik oklamáni, že jdou a spí s jinou ženou. To je problém, to mnou otřásá - když s nimi chodíme do církve, roky se s nimi přimlouváme, chodíme na domácí skupinky, vidíme je chválit, a nyní spí s jinou ženou. Děsí mě, čeho jste schopní v těle, pokud nezůstanete blízko Bohu - když nestřežíte svoje srdce, protože z vašeho srdce vychází prameny života. Je neuvěřitelné, čeho je tělo schopné bez Ježíše. A když to uvidíte, tak vás to vystřízliví a budete jako já. Slyšíte ve mně tu vášeň? Není to proto, že bych byl našťvaný na lidi, ale protože tohle je realita. Křesťanství není náboženství, nesloužíme doktríně, jsme Boží lid, jsme rodina.

Ten muž přišel do mé kanceláře a tolik plakal a já jsem si říkal: "Bože pomoz mi, protože k němu musím mluvit a vytáhnout ho z toho." On projde dveřmi a protože mě zná - moji lidé mě znají, ví, jaký jsem. Pokud za mnou přijdete pro radu, tak víte, že dostanete pravdu a víte, že vás miluji, ale nebudu nic změkčovat. Sezdaných párů jsem se zeptal, zda jsou znovuzrození, protože nechtěli v manželství spolupracovat. Řekl jsem: "Počkejte, jsme zde již 5 minut a nikam jsme se neposunuli, ani se jeden na druhého nepodíváte, jste vůbec spasení?" "Jak to myslíš, zda jsme spasení?" - "No a jste spasení?" - "Ano.." "Vůbec tak nevypadáte ani se tak nechováte.. Ujasněme si to, protože ve vašem životě teď nevidím nic z Ježíše, takže není divu, že jste zranění. Vy jste se přestali dívat na Něj a začali se dívat na sebe. A já vám nemůžu pomoci, pokud nebudete opravdoví a znovuzrodíte se teď." - Takto mluvím s lidmi za zavřenými dveřmi, protože vám nedovolím jednat takto tělesně a dovolovat si mít taková práva, když mi říkáte, že jste zapřeli sebe. Takže zapřete sebe! "No, ale ty nevíš, jak se cítím.." - A co to má s čím společného? Čemu jste se vydali? "No ale já se právě necítím, že je mi odpuštěno, musíš mi dát čas.. Musíš mi dát čas, nech mě, já prostě nechci zapomenout, dej mi čas.." - Nechte toho! Kde berete právo požadovat čas? Zemřeli jste, vzpomínáte?! Postavte se tomu. Rozumím, že to bolí, rozumím, že to není pohodlné, ale neospravedlňujte svoje tělo a nekřiste ho z mrtvých. Vy chcete žít podle těla, mít Ježíše součástí, ale to není o přijetí Ježíše, je to "Ježíš je Pán!" Vy jste Ježíše nepřijali do svého života, Ježíš se stal vaším životem! Vy jste Ježíše nepozvali do svého srdce, Ježíš se vás zmocnil!

Takže jak ten muž vešel, tak říká: "Neboj se pastore, není to, jak to vypadá, není to, jak si myslíš, jsem opravdu v pořádku.." A já říkám: "Opravdu?" - Protože hrozně pláče. - "Ano, slyšel jsem Pána.." - A já říkám: "A co říkal?" Sledujte, tohle se vám bude líbit. Nevadí vám, že jsme u tohoto tématu? Mohli bychom dělat 100 jiných věcí a byla by to církev, ale já musím pokračovat v tom, v čem jsem. Ok? Protože my sem hlavně chodíme, abychom se navzájem povzbuzovali v Lásce a dobrých skutcích. - To je první a nejdůležitější, proto jsme zde. Nejsme zde proto, co pro nás Bůh může udělat, jsme zde proto, jak nás může učinit více podobné Jemu. To by měla být priorita.

Ten muž řekl: "Pět dní jsem byl v ložnici a křičel jako šílený. Křičel jsem do stropu, do zdí a říkal jsem: "Bože, kde jsi.. Bože, kde jsi.. Jak jsi mohl dovolit, aby se tohle stalo.. Musíš přivést mou ženu zpět... Bože, kde jsi..." Říkal, že tohle dělal 5 dní. Že ho to Bůh nechal dělat 5 dní a potom přišla hmatatelná Boží přítomnost a zastavila ho, aby byl schopen slyšet. Řekl, že když se zastavil, tak

věděl, že Bůh přišel do místnosti a přemýšlel: "Bůh je zde.." - protože to bylo cítit. Bůh mu dal vědět "jsem zde synu". A on si toho byl vědomý. A Bůh mu řekl: "Proč ses takto celé dny modlíš? Ty nemáš problém." Běžný pastor tomu vůbec nerozumí. Ale Bůh ano. Sledujte. "Proč ses takto modlíš 5 dní? Ty nemáš problém."

Sledujte, jak ten muž reagoval. - Začal křičet: "Jak to myslíš, že nemám problém? Co to má být, to ti připadá vtipné? Jsi teď komediant? Tohle má být vtip? Moje děti nemají mámu, v ruce držím rozvodové papíry, moje žena je v náručí jiného muže.." - Slyšíte to ospravedlňování, slyšíte přirozenou moudrost? A křičel na Boha, až mu nabíhaly žíly na krku. A pokračuje: "A ty si přijdeš do mého pokoje a říkáš mi, že nemám problém?" Říkal, že řval na Boha tak, jak nikdy na žádného člověka. A říkal, že Bůh mu úplně klidně odpověděl: "Přesně to jsem řekl... Ty nemáš problém, tvoje žena je v potížích... A ty jsi celých pět dní volal jen za sebe a já jsem myslel, že jsi už zemřel sobě..."

"No ona mě podvedla, nyní ji můžu opustit.." - taková je naše rada. "Nevím, zda ti ještě někdy budu moct věřit, asi bych si měl najít jinou.." - Pokud by takto o vás smýšlel Bůh, pak by nikdy neposlal svého Syna. Nebuďte tím odsouzení, pokud jste se rozvedli, nebuďte odsouzení, pokud jste udělali podobná rozhodnutí, ale musíme se odted' poučit a musíme jednat správně a dovolit Bohu, aby to vykoupil. Jste v pořádku? Slyšíte Boží moudrost v tom, co řekl tomu muži? Protože buďte upřímní - naše emoce a přirozená moudrost nás vedou tak často a jsou natolik začleněné do církve, že dokonce služebníci v církvi nerozumí tomu, co Bůh řekl tomu člověku. Myslíme si, že potřebují naše sympatie a Bůh přitom řekl: "Proč pláčeš kvůli sobě? Vůbec jsi na ni ani nepomyslel a Já pro ni pláču, ona je ztracená. Já jsem v tobě a ty jsi v pořádku, ty nespíš s jinou ženou. Ona je ztracená, ty jsi můj syn.. Proč pláčeš?"

Myslím to vážně. Zpívali jsme úžasnou píseň "Ty jsi moje všechno." a "Všechno, co potřebuji, jsi Ty." - On není "naším vším", protože naplňuje všechny naše potřeby, ale protože bez Něj nemáme žádnou totožnost. A bez Něho jsme v krysím závodě života, kdy se snažíme najít sebe, a to znamená "každý sám za sebe", nejsilnější přežívá. Ale jakmile se On ukáže, tak víme, kdo jsme. A On je naše všechno, protože On definuje a určuje náš život. A důvod, proč je "všechno, co potřebuji" je ten, že jsem znovu spojen s Láskou a Láska mě naplňuje, a já nyní nepotřebuji lásku, mám ji a stal jsem se jí. Přátelé, právě to je křesťanský život. Není to jít do nebe, je to stát se Láskou. Kříž Ježíše Krista není naplněn a vyplněn, když se člověk modlí modlitbu, aby své jméno dostal do knihy života. Ježíšův kříž je naplněn, když přirozenost člověka je obnovena zpět do Božího obrazu, protože tehdy člověk naplňuje důvod, proč je na této planetě. Takže milost dnes vzbudila každého z nás, aby nám dala další den, abychom vypadali jako náš Tatínek. Takže vyhodte práva na naštvání se, hněv, první dojmy a předsudky ven z vašeho života a už nikdy jim nedovolte, aby se ozvaly. Protože Bible říká: "nesuďte nikoho podle těla." - Proč? Protože každého člověka vidíte pro jeho určení a potenciál, protože byla prolita krev, takže každý člověk musí mít obrovskou hodnotu.

Takže už nikdy nikam nechodte, abyste něco hodnotili. Jděte tam a buďte Láskou. Už nikdy nikam nechodte, abyste zjistili, zda jsou tam lidé, kteří milují - měli by být, protože jste tam vy. Protože pokud někam jdete, abyste byli milováni, tak můžete být zklamáni a když pak odejdete, tak můžete říct dvěma přátelům, že na tom místě není láska a najednou můžete hrát za jiný tým.

Jste v pořádku? Můžu se za vás modlit? Je tolik věcí, co jsme dnes mohli dělat, ale musel jsem říct, co jsem měl na srdci. Můžete hodinu a půl sloužit lidem, modlit se za ně, prorokovat jim a nebo jim můžete říct, co říká Bůh, a věřit, že je to tak. Věřme, že dnes to tak bylo. Já tomu musím věřit, aby moje svědomí bylo čisté. Nenechám o tom hlasovat, věřím, že to je to, co nám Bůh jako církvi říká. Buďme ti nejvíc milující lidé, jaké svět kdy poznal. Nebuďme jako: "Jó, já jsem křesťan a chodím do církve Město na kopci." Buďme město na kopci. Nechme naše světlo před lidmi tolik zářit, že uvidí, jak žijeme své životy, a zůstanou v údivu: "Wow, Bůh je skutečný!" Povstaňte a zařte,

církvi, vaše světlo již přišlo. Nejste lidé s kupou problémů, jste lidé s úžasnou odpovědí - a to je život v Kristu Ježíši. Můžu se za vás všechny modlit?

Otče, žehnám tomuto domu a žehnám každému na tomto místě, žehnám každému jednotlivému srdci, duši, žehnám manželství, rodiny, děti. Děkuji Ti za předání moudrosti, děkuji Ti za uzdravení a obnovení srdcí, děkuji Ti, že dnes obrátíš perspektivy takovým způsobem, že bolesti, které nikdy neodešly, nyní odejdou, protože lidé prostě budou mít jiný pohled. Bože, oni nepotřebují vysvobození, oni potřebují vidět jinak, děkuji Ti, že ta bolest prostě odejde, protože budou vidět jinak a děkuji Ti, že si uvědomují, že nejsou oběťmi, že jsou příjemci Božího Království a že sis je zamiloval. A když si jich lidé nebudou vážit, nebo neuvidí, kdo jsou, tak nezatvrdí svoje srdce a neodvrátí se od nich, jen si uvědomí, že lidé nerozumí, ale že Ty, Bože, víš...

Otče, my nejsme lidé se zatvrzelým srdcem, neběžíme vystrašení a nejsme utlačení, byli jsme pozvednuti. Žehnám tomuto domu a děkuji Ti za zjevení, které zde je. Děkuji ti za Evangelium, které roste na tomto místě. Díky za pohyb Tvého Ducha. Děkuji Ti za vzrůst v uvolnění Tvé uzdravující moci, pomazání, rozlišování. A Bože, nadevšecko Ti děkuji, že toto místo je známé pro jejich lásku. Protože když toto místo bude známé pro jejich lásku, tak všechny ty ostatní věci budou zřejmé a budou se projevovat. Žehnám tento dům a děkuji Ti, že to je dům milosrdenství, odpuštění a nikdy dům urážky. Vyhlášu, že zde nebudou žádné rozdělení, že zde nebude žádný kořen hořkosti, že zde nebude poskvrnění mnohých. Děkuji Ti, že usvědčuješ srdce jednoho každého, aby byl členem rodiny. A děkuji Ti, že nám dáváš milost odložit naše práva a stát se takovými jako jsi Ty. Otče, žehnám tomuto domu a děkuji Ti za něj, ve jménu Ježíše, amen.